

Roger Garaudy vefat etti

Türkiye’de ve bütün dünyada tanınan ünlü Fransız, Müslüman düşünür Roger Garaudy (Roje Garodi), Paris’te 99 yaşında hayata gözlerini yumdu. Garaudy 18 Haziran Pazartesi günü Paris’te toprağa verilecek.

Eserleri kırkı aşkın dile çevrilen Roger Garaudy (Roje Garodi), geride 60 kadar eser ve sayısız makale bıraktı. Roger Garaudy (Roje Garodi), Fransız Komünist Partisi’nde en yüksek düzeyde görev yapan ve dış dünyaya Fransa’nın yüz akı olarak takdim edilen bir düşünüdü. Charles de Gaulle, Stalin, Castro, Picasso, Aragon, Gaston Bachelard, Jean-Paul Sartre, Romain Rolland gibi dünya çapında lider ve sanatçılarla yakından görüştü.

1982 yılında Müslüman olan Roger Garaudy (Roje Garodi), İslâm’la ilgili olarak da önemli eserler verdi. Roger Garaudy (Roje Garodi)’nin “Hatıralar: Yüzyılımızda Yalnız Yolculuğum” ve “İnsanlığın Medeniyet Destanı” başta olmak üzere dilimize 30 kadar eseri çevrilmiş bulunuyor.

ROGER GARAUDY KİMDİ?

- 17 Temmuz 1913’te Marsilya’da doğdu. 1952 yılında Sorbonne Üniversitesi’nden edebiyat dalında, 1954 yılında da SSCB Bilimler Akademisi’nden bilim dalında doktor unvanını aldı. Bir ara Marksist İnceleme ve Araştırmalar Merkezi müdürlüğü yaptı.

- Fransız Parlâmentosu’nda milletvekili, Millet Meclisi Başkan Yardımcısı, Milli Eğitim Komisyonu Üyesi ve Senatör olarak görev yaptı.

- Fransız Komünist Partisi’nde zirveye tırmanmışken yaptığı tenkitlere kulak asılmadığı için bu kuruluştan koptu.

- Üniversitedeki profesörlüğüne döndü. Emekliye ayrıldıktan sonra telif çalışmalarına hız verdi. Her biri dünya çapında yankılar uyandıran eserleri yayınladı, pek çok ülkede konferanslar verdi. Basın yayın kuruluşlarında yayınlanan bildirileriyle milletlerarası siyaset ve yanlış tutumlar konusunda görüşlerini sık sık kamuoyuna duyurdu.

- Çağımızın yetiştirdiği dev düşüncülerden biri olan Roger Garaudy (Roje Garodi), İslâm’ı seçip Filistin halkının haklarını İsrail’e karşı savunmaya başladıktan sonra, pek çoğu İsrail tarafı sermayenin elinde olan Batı basın-yayın organları ve büyük yayınevlerince dışlandı. Avrupa ve Amerika kitle iletişim araçları kendisini tam bir sükût ambargosuna tâbi tuttular. Kendisinden tek satırla, tek kelimeyle dahi bahsetmez ve kendisine söz hakkı vermez oldular.

- Roger Garaudy (Roje Garodi), seçkin ve çok kültürlü bir kesime hitap etmesine rağmen, kırkı aşkın dile çevrilen

eserleriyle, dünya aydınları arasında çok geniş bir kitle tarafından tanınıyor ve okunuyor.

NASIL MÜSLÜMAN OLDU?

- Roger Garaudy (Roje Garodi) Müslüman oluşunu “Hatıralar: Yüzyılımızda Yalnız Yolculuğum” kitabında şöyle anlatır:

“Okudukça Kur’an, bana daha çok yaklaştı. Sanki bugün yazılmıştı ve doğrudan bana sesleniyordu. Bizzat yerin, Kıyamet günü, sarsıntısıyla birlikte, insanların eylemlerine ve hatalarına şahitlik edeceğinin anlatıldığı Deprem (Zilzal) sûresini okurken, ayaklarımın altındaki toprağın homurdandığını hissediyorum. Sorumluluğun bu uyanışını ben, hiçbir zaman çok çarpıcı bir mesel olan “Gece Yolculuğu” (İsra)’yı okurkenki kadar güçlü yaşamadım. O gece Hz. Peygamber rüyasında, dünyayı ve insanları toptan temaşa etmek üzere, bir insanın çıkabileceği en son nokta olan Yüce Allah’ın yakınlarına kadar yükselerek bütün göklerin katlarını dolaşır. Nitekim bu sure Dante’ye, onun dinî destanı olan İlahî Komedyası’nı ilham etmiştir. Eşi Hz. Ayşe’nin bildirdiğine göre, Hz. Muhammed bu sureyi her gece okurdu.

- Mirac, her ibadetin ruhudur. Çünkü o an, eylemlerimizin her birini ferdin bakış açısı olmayan bir bakış açısı içine oturtmayı denemek üzere, gündelik meşguliyetlerden kurtulunduğu andır. Ben merkez değilim. Allah’tır merkez. O zaman, yer Kıyamet Günü’ndeki gibi titrer ve yeni bir mücadelenin saati çalar. Bu yol alışın ana noktalarına, iki kitabımda, L’Islam habite notre avenir / İslâm Geleceğimize Yerleşmiş ile Promesses de l’Islam / İslâm’ın Vaad Ettikleri’nde temas ettim. Daha sonra Müslüman ülkeleri dolaştıktan sonra, Mosquées, Miroir de l’Islam / İslâm’ın Aynası Camiler adlı eserimde, Allah’ın mevcudiyetinin görünür işaretleri olarak, dünyanın büyük camilerinin mimarî mekânının ve güzelliğinin manevî izahını vermeyi denedim.

- Cenevre’de, 2 Temmuz 1982’de, imam Buzuzu’nun önünde müslümanlığa girişin anahtarı olan “Allah’tan başka ilâh yoktur ve Hz. Muhammed O’nun elçisidir” kelime-i tevhidini söylediğimde demek ki, kendimi bu karara tamamiyle hazır ve bunun bütün sorumluluğunu üstlenecek durumda hissediyorum.

- O gün, hem iç tedirginliği veren bir kopuş, hem de sükûnet verici bir bağlanış duygusu içindeyim. Bir dünyadan, benimkinden, bundan böyle beni reddedecek olan Batı dünyasından kopuyorum. Ama aynı zamanda, bende her zamanki inancımdaki devamlılık duygusu da var. Bendeki bu iman, Kur’an’ın, numunesini Hz. İbrahim’de ve onun Allah’a kayıtsız şartsız teslimiyetinin belirtisi olan kurbanında gösterdiği bu iman sade ve güçlü, köklü ve ilk imandır.

- Yalnızlığım, bana yalnızlık gibi görünmüyor. Sûfîlerin, yani bütün zamanların en büyük şairi Mevlâna Celâleddin Rûmî’den, Müslüman İspanya’nın keşif adamı Mürsiyeli İbni Arabî’ye ve onun aşk destanına kadar, İslâm’ın derûnî hayatının manevî efendilerinin varlığıyla dopdoluyum.”

- Roger Garaudy daha Müslüman olmadan önce, 1975’te yayımlanan İnsan Sözü kitabında şunları yazıyordu: “Ben ölümü hayatı sevdiğim aşkla seviyorum. Çünkü ikisi bir bütün eder. Ölüm -bununla, emek ve sevgiyle geçen uzun bir hayattan sonra gelen doğal ölümü kastediyorum- bir sınır, yaşamın inkârı değildir. Tersine, ölüm hayata en yüksek anlamını kazandırır. Kendi ölümüm hep idealimin kişisel bir ideal olmadığını hatırlatır. Ben ancak beni aşan bir ideale katılıyorsam insanımdır. Kendisine karşı mücadele vermemiz gereken aslı mesele, yapacak çok şeyleri olan çocukların, gençlerin vakitsiz ölümünü engelleme mücadelesidir. Savaş ve yoksulluk tanımayan bir toplum düzeni ve toplumun insanca bir örgütlenmesi için büyük çaba harcamalıyız. Bir yaşlının ölümüne gelince, meselâ insanî görevimin sonunda gelecek olan kendi ölümüm, benim için hiç de bir felâket değildir. Böyle bir ölüm sadece yaşlılığın son ufkudur. Yapabileceklerimin yelpazesi ben yaşlandıkça daralıyor, ideallerimin alanı küçülüyor, ortaya bir şeyler koyma gücüm gittikçe daha azalıyor. Bu gidişin içinde benim ölümüm, artık varıp sınıra dayanma oluyor.

Çalışmamla, düşüncemle, sevgimle ortaya koyabildiğimi her şey, insanın insanla sürüp giden varoluşuna iyice kazındı ve sonsuza dek de orada kalacak. Tıbbın bir uygulaması, saçma bir biçimde kendisi amaca dönüşmüş bir uygulama, bir süre daha beni bitkisel hayatta tutmayı sürdürse de, İnsanlığını hayatına katkım kırıldığı anda artık benim bir canlı olmam son bulmuş demektir. Bu katkım olmadıkça, tıbbın beni saçma bir şekilde bitkisel hayatta tutmasının hiçbir anlamı yoktur.” 14.6.2012

Haber 7